

Sygn. akt IV Kz 74/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, IV Wydział Karny Odwoławczy

w składzie: Przewodniczący SSO Dorota Kropiewnicka

Sędziowie: SSO Stanisław Jabłoński

SSR del. do SO Sławomir Pałka (spr.)

Protokolant: Aneta Malewska

Przy udziale Prok.Prok. O. T. F.

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2013 r.

na posiedzeniu,

w sprawie oskarżonego M. S.,

zażalenia obrońcy oskarżonego na postanowienie Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 2 stycznia 2013 r., sygn. akt II K 787/12,

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Trzebnicy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Trzebnicy na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego i przyznał wynagrodzenie obrońcy z urzędu. Sąd Rejonowy ocenił, że rozwiązanie kary łącznej i wydanie nowego wyroku łącznego mogłoby spowodować pogorszenie sytuacji oskarżonego. Z tego powodu za zasadne Sąd Rejonowy uznał umorzenie postępowania.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł obrońca oskarżonego. Zarzucił uchybienie przepisom postępowania, mające wpływ na treść rozstrzygnięcia przez przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego. Zdaniem skarżącego postawa skazanego uzasadnia przekonanie, że nowy wyrok łączny opierać się powinien na zasadzie pełnej absorpcji, co nie doprowadziłoby do pogorszenia sytuacji skazanego M. S.. Skarżący wniósł więc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy oskarżonego zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 572 kpk jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. Warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wtedy, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów (art. 569 § 1 kpk). Warunki do orzeczenia kary łącznej precyzuje art. 85 kk, który stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna

wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Wydanie wyroku łącznego jest obowiązkiem sądu w razie zajścia podstaw do jego wydania, na co wskazuje jednoznacznie art. 572 kpk („wyrok łączny sąd wydaje z urzędu”) i art. 85 kk („sąd orzeka karę łączną”).

Nie ulega wątpliwości, że art. 85 kk w sposób wyczerpujący podaje warunki orzekania kary łącznej (determinując w efekcie warunki do wydania wyroku łącznego) i nie jest dopuszczalne tworzenie przez sąd żadnych innych, nieujętych w ustawie przesłanek. W szczególności nie jest w świetle obowiązujących przepisów przeszkodą do wydania wyroku łącznego okoliczność, że nowy wyrok łączny może być mniej korzystny dla oskarżonego. Ta ostatnia kwestia jest bowiem obojętna prawnie na gruncie art. 85 kk, 569 § 1 kpk i 572 kpk. Wskazał na to jednoznacznie Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 r. (I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13), gdzie m.in. wykluczył swobodę w dobieraniu wyroków do wyroku łącznego, jako uchybiające art. 85 kk.

W warunkach niniejszej sprawy Sąd Rejonowy, umarzając postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, uchybił art. 569 § 1 kpk i w efekcie art. 572 kpk, albowiem ewentualny interes skazanego nie uprawnia sądu do odstąpienia od orzekania kary łącznej przy stwierdzeniu omówionych wyżej warunków do jej orzeczenia. W razie wystąpienia odpowiednich przesłanek co do istnienia realnego zbiegu przestępstw i zbiegu kar podlegających łączeniu, nie ma podstaw do umorzenia postępowania ze względu na interes osoby skazanej (por. wyrok SA w Katowicach z 19 kwietnia 2007 r., II Aka 78/07, Lex nr 341485). Podzielając w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu (postanowienie z 29 grudnia 2006 r., II Akz 634/06, Lex nr 211715) należy podkreślić, że o braku warunków do wydania wyroku łącznego możemy mówić (i w efekcie – umorzyć postępowanie na podstawie art. 572 kpk), gdy połączenie kar nie wchodzi w ogóle w rachubę i nie dokonuje się żadnych ocen w kwestii rodzaju i wysokości ewentualnej kary łącznej. Postępowanie ulega umorzeniu ponieważ w ogóle nie pojawia się możliwość orzeczenia kary łącznej: nie zachodzi zbieg przestępstw z art. 85 kk, orzeczono kary niepodlegające łączeniu, zbiega się przestępstwo z wykroczeniem, wcześniej prawomocnie orzeczono już o zbiegających się przestępstwach.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy zauważył, że między czynem przypisanym skazanemu w wyroku z 25 marca 2008 r. (sygn. akt II K 38/08) oraz czynami przypisanymi mu w pkt I, III, IV i V wyroku z 29 września 2008 r. (sygn. akt II K 158/08) zachodzi zbieg przestępstw, jednak z ustalenia tego wyciągnął całkowicie błędny wniosek, że nie zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego w odniesieniu do przestępstw wchodzących w zbieg. Jak wskazano wyżej stanowi to uchybienie art. 569 § 1 kpk i 572 kpk, mające wpływ na treść rozstrzygnięcia. Wobec tego, opierając się na treści art. 437 § 1 kpk oraz art. 438 pkt 2 kpk, należało orzec jak na wstępie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd na rozprawie orzeknie w przedmiocie kary łącznej za przestępstwa pozostające w zbiegu, o którym mowa w art. 85 kk, stosując przepisy art. 569 § 1 kpk, 572 kpk i art. 85 kk w sposób wskazany przez Sąd Okręgowy.